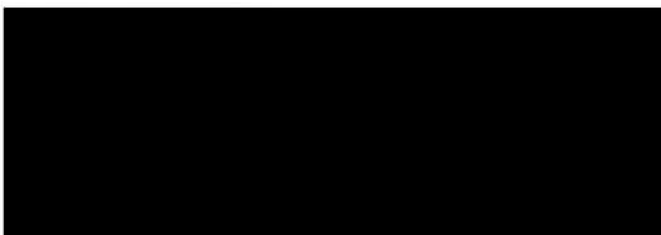

Warszawa, dnia 30 września 2016 r.

Krajowa Rada Radiofonii
i Telewizji

DBF-NA.92.75310.3.2016

reprezentowana przez:

adres do doręczeń:

Decyzja nr 7/GL

Na podstawie art. 10, art. 10a ustawy z dnia 02 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 poz. 584 z późn. zm.), art. 104, art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 poz. 23 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku   który wpłynął do Organu w dniu 01 września 2016 r., w przedmiocie wydania interpretacji co do sposobu i zakresu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej,

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji **uznaje za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy** zgodnie z którym obowiązek rejestracji odbiornika radiowego i uiszczania opłat abonamentowych na podstawie ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych nie powstaje względem najemcy pojazdów z zainstalowanym odbiornikiem radiowym.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 02 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorcy przysługuje prawo do złożenia do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosku o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie. Udzielenie interpretacji następuje w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie. Interpretacja zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska w sprawie wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia.

Wniosek o wydanie interpretacji podlega opłacie w wysokości 40 zł, którą należy wpłacić w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku. W razie nieuiszczenia opłaty w terminie wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia. W przypadku wystąpienia w jednym wniosku o wydanie interpretacji odrębnych stanów faktycznych lub zdarzeń przyszłych pobiera się opłatę od każdego przedstawionego we wniosku odrębnego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego. Opłatę od wniosku uiszcza się na rachunek organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej, właściwych do wydania interpretacji albo, jeżeli istnieje taka możliwość, gotówką w kasie tego organu lub jednostki. Stosownie do art. 10a ust. 2 i 3 ww. ustawy interpretacja nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, jednakże przedsiębiorca nie może być obciążony jakimikolwiek daninami publicznymi, sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji. Interpretacja jest wiążąca dla organów administracji publicznej lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania. Nie zmienia się interpretacji, w wyniku której nastąpiły nieodwracalne skutki prawne.

Opłata abonamentowa jako przymusowe i bezzwrotne świadczenie o charakterze publicznoprawnym stanowi daninę publiczną przeznaczoną na cele publiczne związane z finansowaniem misji publicznej radia i telewizji. Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 6a ustawy o dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji do zadań Krajowej Rady należy w szczególności ustalanie, na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1204 oraz z 2015 r. poz. 1324), wysokości opłat abonamentowych. W związku z powyższym organem uprawnionym do wydania

interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę opłaty abonamentowej jest Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji.

W dniu 01 września 2016 r. wpłynął do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wniosek [REDAKTOR] Wniosek został podpisany przez pełnomocnika [REDAKTOR] Do wniosku dołączono pełnomocnictwo udzielone przez [REDAKTOR] wraz z informacją z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego, potwierdzeniem uiszczenia opłaty skarbowej, a także z potwierdzeniem uiszczenia opłaty od wniosku w wysokości 40 złotych. W związku ze stwierdzonymi brakami (wniosek zawiera dwa stany faktyczne/zdarzenia przyszłe i tym samym powinien zostać opłacony w wysokości 80 złotych) organ wezwał pismem z dnia 15 września 2016 r., nr DBF-WA.92.75310.1.2016 pełnomocnika Wnioskodawcy do uiszczenia opłaty w wysokości 40 złotych. Wniosek o wydanie interpretacji podlega opłacie w wysokości 40 zł, którą należy wpłacić w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku. W razie nieuiszczenia opłaty w terminie wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia. W przypadku wystąpienia w jednym wniosku o wydanie interpretacji odrębnych stanów faktycznych lub zdarzeń przyszłych **pobiera się opłatę od każdego przedstawionego we wniosku odrębnego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego.** Strona w wezwaniu z dnia 15 września 2016 r. została pouczone, iż wniosek złożony w dniu 01 września 2016 r. zawiera w istocie dwa zdarzenia przyszłe, stanowiące podstawę do postawienia przez Wnioskodawcę dwóch pytań o interpretację przepisów ustawy o opłatach abonamentowych. W wezwaniu z dnia 15 września 2016 r, organ pouczył również, iż od wystąpienia w jednym wniosku o wydanie interpretacji odrębnych stanów faktycznych lub zdarzeń przyszłych pobiera się opłatę od każdego przedstawionego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego. Organ w powyższym wezwaniu pouczył stronę, iż nieuiszczenie opłaty będzie skutkowało pozostawieniem podania bez rozpatrzenia w części co do której stosownej opłaty nie uiszczono. Pełnomocnik Wnioskodawcy pismem z dnia 23 września 2016 r. w odpowiedzi na powyższe wezwania przesłał potwierdzenie dokonania w dniu 10 sierpnia 2016 r. opłaty 40 złotych. W związku z powyższym Wnioskodawca od wniosku złożonego w dniu 01 września 2016 r. złożył wyłącznie opłatę w wysokości 40 złotych, mimo wystąpienia dwóch stanów faktycznych/zdarzeń prawnych, co obligowało do uiszczenia opłaty w wysokości 80 złotych (2x40zł.)/

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

[REDAKTOWANE] wykonuje międzynarodowy transport rzeczy na terenie Unii Europejskiej. Spółka jest najemcą pojazdów posiadających zainstalowane odbiorniki radiowe. Pojazdy z których korzysta [REDAKTOWANE] są przedmiotem leasingu, gdzie leasingobiorcą pojazdów jest niemiecka spółka – udziałowiec [REDAKTOWANE]

Strona w piśmie z dnia 12 lipca 2016 r. w jednym z opisanych stanów faktycznych dokonuje interpretacji przepisów prawa związanych z określeniem obowiązku rejestracji i ponoszenia opłat abonamentowych za samo posiadanie urządzeń zakwalifikowanych jako odbiorniki radiofoniczne jeżeli odbiorniki te są zainstalowane w pojazdach będących przedmiotem umowy najmu, gdzie najemcą pojazdów jest [REDAKTOWANE]. Wnioskodawca wskazuje, iż pojazdy będące przedmiotem najmu są przedmiotem umowy leasingu, a co za tym albo właściciel albo leasingobiorca zobowiązani są do rejestracji odbiornika i ponoszenia opłat abonamentowych. Wnioskodawca podnosi, iż najemca pojazdu pozbawiony jest możliwości decydowania o tym czy w pojeździe będzie zainstalowany odbiornik radiofoniczny. Wskazuje również, iż uprawnienia najemcy są wąskie względem uprawnień właściciela pojazdu czy też leasingobiorcy.

Organ zważył co następuje:

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji mając na uwadze powyższe stwierdza za nieprawidłowo dokonaną przez wnioskodawcę w powyższym zakresie interpretację przepisów prawa.

Zgodnie z art. 2 ust. 1, ust. 2 i ust. 4 ustawy o opłatach abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych pobiera się opłaty abonamentowe. Domniemywa się, że osoba, która posiada odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu, używa tego odbiornika. Opłatę abonamentową uiszcza się za każdy odbiornik radiofoniczny i telewizyjny, z wyjątkami określonymi w ustawie. Wnioskodawca w przedstawionym stanie faktycznym wskazuje na brak obowiązku uiszczania przez Najemcę pojazdów opłat abonamentowych w przypadku

gdy odbiorniki radiofoniczne są zainstalowane w pojazdach będących przedmiotem umowy najmu. Wnioskodawca uważa, iż opłaty abonamentowe za odbiorniki radiofoniczne zamontowane w pojazdach będących przedmiotem najmu powinien ponosić właściciel pojazdów lub leasingobiorca pojazdu.

W świetle ustawy o opłatach abonamentowych za używanie odbiornika telewizyjnego czy radiofonicznego pobiera się opłatę abonamentową. Ustawodawca wprowadził w powyższym zakresie domniemanie zgodnie z którym przyjmuje się, iż używanie odbiornika telewizyjnego czy radiofonicznego w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu jest tożsame z jego posiadaniem. Wobec czego w świetle przepisów ustawy o opłatach abonamentowych samo posiadanie odbiornika telewizyjnego czy radiofonicznego w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu zobowiązuje posiadacza do rejestracji i uiszczania opłat abonamentowych. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 20 sierpnia 2015 r., sygn. akt VI SA/Wa 296/15 „Zgodnie z art. 2 ust. 1 i 2 u.o.a. za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych pobiera się opłaty abonamentowe. Domniemywa się, że osoba, która posiada odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu, używa tego odbiornika. Co do zasady opłatę abonamentową uiszcza się za każdy odbiornik radiofoniczny i telewizyjny (ust. 4 art. 2 u.o.a.). Z językowej wykładni powołanych przepisów wynika, że ich adresatem jest posiadacz odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego, który w sytuacji jego używania, zobowiązany jest do uiszczania opłaty abonamentowej. Przy czym "używanie" objęte jest domniemaniami zakładającym, że w sytuacji, gdy odbiornik znajduje się w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu, to jest on używany przez jego posiadacza.”

Powyższe potwierdza również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 22 lutego 2013 r., sygn. akt VI SA/Wa 2241/12 wskazując, iż „Przy czym należy zwrócić uwagę, że posiadanie w rozumieniu u.o.a. zostało określone, jako stan faktyczny rozpatrywany w oderwaniu od prawa własności, a "używanie" objęte jest domniemaniami zakładającym, że w sytuacji, gdy odbiornik znajduje się w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu, to jest on używany przez jego posiadacza.” Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne podlegają, dla celów pobierania opłat abonamentowych za ich używanie, zarejestrowaniu w placówkach pocztowych operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe. Art. 2 ust. 1 i ust. 2 ustawy o opłatach

abonamentowych stanowi, iż za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych pobiera się opłaty abonamentowe. Domniemywa się, że osoba, która **posiada** odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu, używa tego odbiornika. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 11 lutego 2013 r., sygn. akt VI SA/Wa 2240/12 wskazał, iż „*Posiadanie w rozumieniu ustawy o opłatach abonamentowych zostało określone, jako stan faktyczny rozpatrywany w oderwaniu od prawa własności, przy czym dla nałożenia stosownych obowiązków na pracodawcę określonych w art. 7 ust. 6 cyt. ustawy wystarczające jest wykazanie, że odbiornik będący w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu znajduje się w lokalu użytkowym zajmowanym przez jego firmę.*” W związku z powyższym najemca pojazdu (z zainstalowanym odbiornikiem radiowym) jest faktycznym posiadaczem odbiornika radiowego. Wobec czego zobowiązany jest do zarejestrowania odbiornika w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe oraz do uiszczania opłat abonamentowych. Powyższych obowiązków ustawowych nie mogą wyłączać ani zmieniać postanowienia umów cywilnoprawnych (w tym również umowy najmu). Jeżeli podmiot staje się posiadaczem odbiornika radiowego to ciąży na nim ustawowe obowiązki, które nie ulegają w żaden sposób modyfikacji ze względu na podnoszony przez Wnioskodawcę umowny zakres braku decydowania o instalacji odbiornika radiofonicznego.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie postępowania przysługuje prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w terminie czternastu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

... KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI
Naczelnik Wydziału Abonamentu RTV

Grażyna Łuszczycz

Otrzymują:

1. [REDAKTED]

2. a/a